

Egy ballagás margójára – avagy, így ballagtunk 2013-ban

Ballagási énekek, versek, lázas készülődés, próba a Bányászotthonban - búcsúznak a nagyok az óvodától. Találkozunk az udvaron, éppen sorakoznak, rám néznek, nem úgy, mint szoktak - futólag, hanem mélyebb és hosszabb a tekintetük. Látok benne büszkeséget, várakozást, bizonytalanságot.

Minden felidéződik bennem. Már egy év telt el azóta, hogy elballagtak a mi kis Micimackósaink. Az ő szemükben ugyanezt láttam, de mivel jól ismertem őket, tudtam minden rendben lesz, mert készen állnak a nagy változásra, az iskolára. Az együtt töltött négy év alatt megismertük egymást. A szemünk láttára fedezték fel a körülöttük lévő világot, lettek egyre nyitottabbak, önállóbbak és tájékozottabbak. Mikor kicsik voltak mi figyeltünk rájuk, segítettünk nekik a beilleszkedésben, alkalmazkodtunk hozzájuk. Nagy csoportra ismertük egymás rezdüléseit, ők is kíváncsiak lettek ránk, a véleményünkre, az érzéseinkre, jó volt együtt lenni. A sok-sok élmény közösséggé kovácsolt bennünket, ahol mindenki megtalálta a helyét. Így készültünk a ballagási ünnepségünkre, arra, hogy ott megmutassák szüleiknek és minden szeretettüknek, hogy milyen ügyesek, önállóak. Azok voltak! Ügyesek, önállóak, fegyelmezettek, figyeltek egymásra, koncentráltak, nem hagyták, hogy bármi elterelje figyelmüket a „feladatról”. Már nem volt szükségük a segítségünkre! Boldogultak egyedül! Nemcsak a szüleik voltak büszkék rájuk, hanem mi is. Tudtuk, hogy bátran engedhetjük őket az iskolába! A búcsúzás? Nehéz volt és felemelő! Együtt ünnepelni mélyen, tele érzelemmel, együtt óvónő-gyerek-szülő valami megmagyarázhatatlan szavak nélküli egységében. Különleges felejthetetlen élmény volt! A gyerekek búcsú verse és az ajándékba kapott kis film a legszebb ajándék, amit óvónő kaphat!

Miért most írom ezeket a sorokat? Sokszor készültem rá, de mindig összeszorult a torkom, nem tudtam, hogy írjam le az átélteket. Most, ha visszagondolok rá, boldogság tölt el és elégedettség, mert tudom, hogy a volt ovisaink megtalálták a helyüket az iskolában, jól érzik magukat. A mi szerepünket átvette a tanító néni, de remélem, azért bennünket sem felejtene el és egy-egy ölelést, mosolyt még sokáig fogunk kapni tőlük!

Tóthné Bujáki Katalin
óvónő

Recsk, 2014.05.31.

Micimackó csoport

felső álló sor: Tóthné Bujáki Kati óvónéni, Czikos Vanessza, Soltész Anna, Váradi Richárd, Sőreginé Pócs Éva néni, Dobos Emese, Keserű Kristóf, Nemes Achilléssz, Bolyki Nóra, Kapás Gergő, Farkas Lilla, Csonka Borostyán, Bódi Csabáné Márti óvónéni

középső álló sor: Pócs Enikő, Pócs Petra, Kiss Krisztián, Soltész Bianka, Fodor Mátyás, Biricz Lara, Utasi Ádám, Kállai Zsüliett, Hídvégi Ajsa

ülő sor: Bódi Petra, Pallós Patrik, Váradi Evelin, Bakó Vilmos, Zám Boglárka, Radics Patrik

2009.

2013.

A kis film megtekinthető: <http://www.youtube.com/watch?v=i-GWZFSPEcl>